

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL 8 DE MARÇ 2020

Volem els mateixos drets. #NoCallis #Som8deMarç

La igualtat entre dones i homes és un dret fonamental a garantir en una societat que ho exigeix. És un valor i un element clau per l'erradicació del sistema heteropatriarcal androcèntric i sexista imperant que ens oprimeix, ens violenta i ens discrimina.

Aquest dret a la igualtat de dones i homes ha estat reconegut legalment des de fa temps en el nostre marc jurídic, però no és efectiu ni en totes les esferes de les nostres vides ni és igual per a totes les dones. Per això encara avui dia hem de vetllar per la plena participació de les dones en tots els àmbits de la vida.

Així doncs, tot i els progressos aconseguits fins al moment, la igualtat entre dones i homes en la vida quotidiana encara no és una realitat. A la pràctica, persisteixen desigualtats polítiques, econòmiques, socials i culturals i les dades així ho mostren: en l'àmbit laboral, malgrat els esforços per eliminar la bretxa salarial, la diferència entre el salari mitjà dels homes i de les dones encara és d'un 23%. La bretxa salarial més elevada la trobem en les ocupacions més feminitzades, on la diferència arriba a un 29,4%. El sostre de vidre continua sent un obstacle evident per les dones que només ocupen el 35,4% dels alts càrrecs de direcció i gerència i és que, d'acord amb l'índex d'igualtat de gènere, la dimensió amb major desigualtat de gènere la trobem en la presència de dones en llocs de presa de decisió en l'àmbit econòmic, social i polític, sent aquesta molt inferior a la presència dels homes.

D'altra banda, les tasques de cura i conciliació continuen sent socialment responsabilitat de les dones, que demanen 9 de cada 10 de les excedències laborals sol·licitades per tenir cura de familiars; les que no ho fan perquè no poden, han d'afrontar jornades maratonianes en què assumeixen dobles i triples jornades. Prova d'això és que la mitjana d'hores setmanals que dediquen les dones a tasques domèstiques són gairebé el doble de les que hi dediquen els homes.

Aquestes desigualtats aboquen a moltes dones a la precarietat, sent la pobresa una situació feminitzada, que afecta 1 de cada 4 dones a Catalunya. En el darrer any la bretxa del risc de pobresa ha augmentat més de 4 punts.

En altres àmbits tampoc trobem millors resultats. La presència mitjana de les dones en premsa escrita als mitjans és d'un 27% i d'un 22% en premsa digital; i només 1 de cada 4 de les persones federades o professionals de l'esport és una dona. D'altra banda, la tria d'estudis segueix mostrant la presència d'estereotips de gènere. Per exemple, l'enginyeria i l'arquitectura han estat les titulacions menys assolides per les dones, amb un 8% dels casos en el darrer curs.

Aquesta invisibilització de les dones en diferents àmbits, dificulta o alenteix el canvi cap a una societat més igualitària en què siguin presents més dones referents en totes les esferes de la vida.

Aquest 8 de març i cada dia, les dones lluitem contra aquesta situació desigual i injusta. Els moviments feministes, cada dia més forts, són la punta de llança d'unes reivindicacions que posen sobre la taula la necessitat de canvi, i què interpel·len els poders públics i el conjunt de la societat a garantir d'una vegada per totes la igualtat real de dones i homes.

Volem desmuntar les estructures que sostenen les discriminacions diàries vers les dones en totes les esferes de les nostres vides. I per això, una vegada més, caldrà aguantar els envits d'una societat patriarcal resistent a cedir el poder i privilegis. Però no defallirem, ara que hem avançat més que mai, ara que sabem que la sororitat és la nostra insígnia i cada dia en som més, ara que ja no hi ha marxa enrere.

Ara més que mai volem (almenys!) la meitat de tot.

Les dones som ciutadanes de ple dret avui i cada dia perquè cada dia #Som8deMarç.